

Lars Boje Mathiesens tale ved Folketingets åbningsdebat

Taler

Lars Boje Mathiesen
Ordfører i Nye Borgerlige

Dato

6. oktober 2022

Sted

Folketingssalen

Jeg skulle lige se, hvordan det er at sidde herovre på den anden side i salen, for man ved jo aldrig, hvor man kommer til at sidde henne, når der har været et valg. Det er sjovt nok at prøve at sidde lidt forskellige steder. Altså, jeg tager heller ikke ansvar for Putins krig i Rusland, vil jeg sige. Det kan jeg sige til statsministeren.

Det her er min første åbningsdebat, og det er jo sådan en sjov debat, for vi skal alligevel snart have et folketingsvalg, så partierne snakker lidt om, hvad de vil, men de ved, at det om 4 uger kan se helt anderledes ud. Men vi skal jo til det, så jeg tænkte, at jeg ville fortælle en lille historie i stedet for, når jeg nu har chancen for at stå her. Det er historien om Jørgen, Søren og Karsten.

Jørgen har en frugt- og grønsagsbutik, hvor Søren kommer og køber sine frugter og grønsager, men her på det sidste er der sket noget. Søren er altså ikke helt tilfreds med kvaliteten af de produkter, han køber, og her for et par uger siden gik det helt galt. Søren kom hjem med en bakke tomater, og da han kiggede efter, var to af dem i bunden rådne. Søren bander lidt for sig selv, for han synes jo ikke, det er helt fair, at han må undvære tomater nu, hvor han endda har betalt for dem.

Et par dage senere er den gal igen. Efter et besøg i Jørgens butik kommer Søren hjem og ser, at der igen er rådne tomater i bunden af bakken. Søren bander nu højlydt og beklager sig til sin kone, Jytte, som heller ikke er helt tilfreds med udsigten til, at hun ikke kan få tomater i salaten. Søren, som nu er blevet vred og skuffet, ringer ned og beklager sig til Jørgen. Jørgen siger selvfølgelig, at det er han meget ked af, men han skyder straks skylden over på leverandøren for den manglende leverance af ordentlige tomater. Så det er jo ikke helt hans skyld, at Søren har fået de dårlige tomater. Men nu lover Jørgen, at der er styr på det.

Weekenden kom, og Søren stod og manglede tomater til gæsterne, og de ville komme i løbet af en halv time. Han kørte derfor straks ned til Jørgen igen, og så hentede han nogle tomater. Jørgen forsikrede, at denne gang var tomaterne altså meget bedre. Søren tænkte: Fint, nu har Jørgen lært af kritikken og har nok gjort det anderledes. De her tomater ser da også ganske pæne ud på ydersiden, men til Sørens store rædsel var tomaterne fyldt med mider, da han skar dem op og lagde dem på fadet. Søren bander og svovler nu højlydt over Jørgen og hans butik. Hvorfor vil han da ikke tage ansvar for, at de tomater, han sælger, er gode nok? Hvorfor vil han ikke tage ansvar for dem, der skal levere tomaterne til ham, og se til, at de er ordentlige osv.?

Alle i Sørens forsamling er enige om det her og om, at det simpelt hen ikke kan passe, så nu må der ske noget. De tager straks deres frakker på og bevæger sig med hastige skridt ned mod Jørgens butik, for nu skal der tales alvorligt med Jørgen, og de skal beklage sig over, at produkterne er så dårlige, og de skal kræve et svar fra ham. På vej ned til Jørgens butik iler de lige forbi Karstens butik med frugt og grønsager. Karsten henter selv sine tomater ude hos den lokale gartner. På den måde sparer han penge, han skærer unødvendige led væk, og han kan sikre, at de tomater, han sælger, er gode.

Søren og hans følge, som bliver mere og mere rasende, drøner lige forbi Karstens butik og siger så i farten: Ja se, sådan der burde tomaterne se ud, og sådan der burde man drive en butik. Og de går med bestemte skridt ned mod Jørgens butik klar til med en anklagende tone at sige til Jørgen: Nu må der altså være slut. Nu må Jørgen altså forstå, at de ikke synes, det er rimeligt, at de ikke får nogle ordentlige produkter, og at de ikke mener, at de får, hvad de betaler for. Jørgen beklager og lover, at han skam vil gøre det bedre. Mandagen kommer, Søren mangler igen tomater, og han går ned til Jørgen.

Kære danskere, om 4 uger skal der være folketingsvalg her i Danmark, og mit råd til jer er: Lad være med at gøre som Søren. Historien kunne jo fortsætte med, at Søren besøger Jørgen, men han kunne også besøge Karsten. Karsten, som gør det på en anden måde, Karsten, som er villig til at tage ansvar for sine beslutninger. Man kan jo godt give Jørgen skylden for det her, og måske har Jørgen også et ansvar, når han leverer og sælger produkter, der ikke er gode nok, men har Søren ikke også et ansvar, når han kommer ned til hans butik igen og igen og tror på det, som Jørgen lover? Jo, det mener jeg.

Hvad har det her så med dansk politik at gøre i 2022? I min optik kan man næsten overføre det en til en, for vi har en række magtpartier i Danmark, som har haft magten i årevis – ikke kun herinde i Folketinget, men også i regionerne og i kommunerne. De magtpartier har ansvaret for det system, som vi har i dag; de har ansvaret for, at en fjerdedel af de ældre ikke føler de får den hjælp, de har brug for; de har ansvaret for, at antallet af love og bekendtgørelser har været stærkt stigende; de har ansvaret for, at antallet af kriminelle udlændinge, som render rundt i Danmark, stiger; de har ansvaret for, at folk skal vente i over et år på en simpel operation; at unge ikke kan få hjælp, når de har ondt i sjælen; og de har et ansvar for, at en stor andel af vores skoler forfalder. Kort sagt har de ansvaret for, at folk betaler verdens højeste skat, men ikke får, hvad de betaler for.

Nu siger de samme partier så i valgkampen, de samme partier, som har haft magten og ansvaret, nøjagtig ligesom Jørgen i butikken: Næste gang bliver det meget bedre. Nu skal I bare se, I skal bare lige give os magten en gang til, så fikser vi det hele. Så jeg håber virkelig, at vælgerne ikke vil agere som Søren, jeg håber, de bliver klogere, og jeg håber, at de vil give chancen til nogle partier, som vil gøre tingene på en anden måde. Og i Nye Borgerlige ønsker vi at gøre tingene på en anden måde, det anerkender vi, vi er faktisk stolte af det, for vi synes ikke, det nuværende system virker, vi synes ikke, det er godt nok. Vi kan ikke lide at se, at et stigende antal skatte kroner går til administration, ledelse, bureaukrati, feel good-projekter, men samtidig er der rigtig mange danskere, som oplever, at den grundlæggende, borgernære kernevelfærd forringes. Det hænger ikke sammen, og vi bliver nødt til at tage et opgør med det. Vi tror på, at Danmark kan blive et bedre sted, vi tror faktisk også på, at danskerne kan mere, end hvad politikerne giver dem lov til, så vi tror på, at politikerne skal bestemme mindre, og at borgerne skal bestemme mere.

Nu, hvor jeg har chancen for at stå her på talerstolen til en åbningstale – man ved jo ikke, hvornår chancen kommer igen – må jeg så ikke bare komme med en simpel opfordring til dem, som taler om klimapolitikken herhjemme: Lad være med at skræmme de unge! Ifølge den seneste store undersøgelse fra The Lancet så er unge mennesker i dag skræmte, når det kommer til klimaet, og det bærer Folketinget også et ansvar for. Når flere end 50 pct. af de unge mennesker tror, at menneskeheden forgår, når fire ud af ti unge overvejer ikke at sætte børn i verden, på grund af at de er bange for klimaudviklingen, så er det altså gået for

vidt. Som skolelærer har jeg set det, jeg har set det. Og vi skal tage udfordringerne alvorligt, og ja, klimaet forandrer sig, men husk nu på, at lige så meget I taler om klima så kraftigt, som I gør, lige så meget I ønsker at passe på vores børn på alle mulige andre områder, så husk også, at når det kommer til klimadebatten, har vi altså også et ansvar. Tak.

Kilde

ft.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Debattale, Folketingstale, Folketingsvalg, Nye Borgerlige

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lars-boje-mathiesens-tale-ved-folketingets-aabningsdebat-2022>